

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 7.6.2000
KOM(2000) 349 endelig

2000/0147 (COD)
2000/0148 (CNS)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden
for området indirekte skatter (moms)**

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for visse
tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej**

(Forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

1.1. Indledning

Udviklingen af et informationsbaseret samfund er på vej i Den Europæiske Union. Den måde, en virksomhed drives på, er under hurtig forvandling, og e-handel giver løfte om betydelig velstand for Europa. Det elektroniske markeds globale natur betyder, at det ikke er begrænset af traditionelle geografiske eller økonomiske grænser, og at det derfor vil blive udnyttet af dem, som bedst er i stand til at drage fordel heraf. At sørge for, at Europa udnytter disse muligheder bedst muligt til skabelse af beskæftigelse og velstand, er en af de store økonomiske udfordringer, som Fællesskabet står over for i dag. For at klare denne udfordring må både europæisk erhvervsliv og offentlige institutioner gå i gang med en kreativ ændringsproces for at sikre, at mulighederne bliver identificeret, taget fat om og realiseret.

Både erhvervslivet og regeringerne erkender, at indførelse af klare og sikre lovrammer er en væsentlig forudsætning for at skabe et tillidsvækkende klima, hvor erhvervslivet vil investere og handle. Alt for stive regler kan være undertrykkende for kreativiteten, som skal drive den økonomiske aktivitet fremad, mens på den anden side også alt for vage regler kan være nedbrydende.

De beslutninger, der træffes vedrørende skatte- og afgiftssystemet, og deres indvirkning vil spille en afgørende rolle for e-handlens potentielle bidrag. Det er vigtigt, at beskatningen ikke bliver en barriere for væksten af e-handel, men at den virker fremmende for dette klima, og samtidig beskytter alle de medvirkendes interesser. For skatteadministrationerne er det måske en af de største opgaver, de står over for i dag. Kommissionen har i sin nye momsstrategi erkendt problemet og fremført, at det er nødvendigt at modernisere gældende momsregler.¹ Denne modernisering bør omfatte foranstaltninger, der kan forenkle og styrke momssystemet og fremme lovlige handelstransaktioner i det indre marked. Hensigten er at forbedre det indre marked, men uden at det går ud over den langsigtede juridiske og politiske forpligtelse til at finde et endeligt beskatningssystem og skabe den harmonisering, dette vil kræve. Dette forslag om beskatning af visse tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej, er det første skridt i implementeringen af denne strategi.

På Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 blev det konkluderet, at hvis e-handlen skal nå sit fulde potentiale i EU, må reglerne for elektronisk handel være forudsigelige og indgyde erhvervslivet og forbrugerne tillid. Det er for at fremme dette mål, at forslaget er blevet fremsat.

1.2. Udvikling af problemet

Europa-Kommissionens tjenestegrene har indset, at den voksende elektroniske trafik i erhvervslivet – og især væksten af Internettet som et medium for international handel – rejser en række problemer for EU's momssystem, og derfor begyndte de i 1997 at se på

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet "Strategi til forbedring af momssystemet i det indre marked" KOM(2000) 349.

de afgiftsmæssige aspekter af udviklingen. I nært samarbejde med repræsentanter for de 15 nationale skatteadministrationer blev der foretaget en grundig analyse af den sandsynlige indvirkning af væksten af e-handel på afgifterne i Fællesskabet. Formålet hermed var at identificere eventuelle problemer samt foreslå, hvordan de kunne løses.

I midtvejsrapporten om den elektroniske handels indvirkning på told og moms² fandt man frem til, at de nuværende mekanismer og det nuværende retsgrundlag i overvejende grad var tilstrækkelige til at sikre afgiftsopkrævningen, men at administrationerne må være opmærksomme på, at transaktionerne kan ændre sig hvad angår mønster og omfang. Det gælder især, når private forbrugere køber fysiske varer over elektroniske netværk, som derpå leveres ad traditionel vej. I momshenseende behandles sådanne køb på samme måde som enhver anden form for fjernsalg (dvs. fra kataloger, via telefon, post osv.). Der er klare regler for beskatning af disse transaktioner – varer, der købes i tredjelande, beskattes ved indførslen, udførte varer beskattes med nulsats, og internt fællesskabssalg af varer beskattes ifølge en særlig ordning for fjernsalg i den medlemsstat, hvor enten sælgeren eller køberen har hjemme (i vidt omfang afhængigt af, hvor omfattende denne handel er for sælgerens vedkommende). Kommissionen foreslår ingen ændring af disse regler på nuværende tidspunkt. Stigningen i denne form for salg er dog allerede ved at være et faktum, og det betyder, at der må ske en forenkling af toldangivelsesprocedurer ved indførsel af mindre forsendelser, og at de regler, der gælder for internt fjernsalg, i givet fald må ajourføres. Kommissionen er allerede startet med første punkt, og vil tage fat om problemet med fjernsalg inden for Fællesskabet i forbindelse med den nye momsstrategi.

Nærværende forslag omhandler onlinelevering af digitale leverancer, især leverancer til endelige forbrugere, hvilket blev identificeret som et potentielt afgiftsproblem i midtvejsrapporten. Der er tale om en ny type forretningstransaktioner, som der ikke var taget højde for, da det nuværende retsgrundlag blev opstillet. Endvidere vil de modeller til overholdelse, kontrol og håndhævelse, som er til rådighed for øjeblikket for skatteadministrationerne, sandsynligvis ikke være fyldestgørende i visse henseender.

Selv om trusler mod statsindtægterne blev anset for at være meget begrænsede for øjeblikket, kan væksten i e-handel på lang sigt give problemer for skatteadministrationerne. De systemer og protokoller, som den opererer inden for, var og er stadig under udvikling. Der er risiko for, at denne udvikling går i en sådan retning, at det kan være til skade for beskatningsgrundlaget, hvis myndighederne ikke bliver mere fremsynede.

En af de fundamentale konklusioner i midtvejsrapporten var, at de nuværende afgifter kan og vil kunne fungere, og at det derfor ikke skulle være nødvendigt at overveje nye eller særlige afgifter for e-handel. Det vil være nødvendigt at ændre gældende lovgivningsstruktur, men en rent juridisk tilnærmelse hvad angår beskatning af e-handel vil ikke alene kunne løse problemet. E-handel er i sagens natur en virkelig global proces, og ingen skattemæssig jurisdiktion, der handler isoleret, kan løse alle de problemer, den rejser. Det er derfor nødvendigt med et vist internationalt samarbejde. En vellykket forvaltning og anvendelse af afgifter vil i vid udstrækning afhænge af, at man blandt andet når frem til enighed på internationalt plan om at undgå dobbelt beskatning eller

² Dokument XXI/98/0359 af 3. april 1998, som der er adgang til på http://europa.eu.int/comm/dgs/taxation_customs/.

utilsigtet manglende beskatning, samtidig med at erhvervslivet får sikkerhed og vished med hensyn til sine forpligtelser. Med henblik herpå vedtog Kommissionen i juni 1998 et sæt af retningslinjer³, der skulle danne grundlag for videre fremskridt, primært for at nå frem til en ramme for den videre debat inden for Fællesskabet. Det var meningen, at de også skulle tjene som fælles grundlag for den rolle, som EU og dens medlemsstater skulle påtage sig, når der skulle drøftes spørgsmål om indirekte afgifter på OECD's ministerkonference, der skulle finde sted samme år i oktober i Ottawa.

Selvom retningslinjerne oprindeligt var opstillet for EU's eget momssystem, erkendes det fuldt ud, at der er behov for international enighed. Berøringsfladen mellem Fællesskabets indirekte beskatningssystem og dets handelspartners bør være neutral – alle leveringer til forbrug inden for EU skal pålægges moms, medens leveringer til andre jurisdiktioner ikke er underlagt samme krav. Dette er en afspejling af, at Fællesskabets momssystem i er en beskatning af forbruget.

Kommissionens meddelelse blev behandlet i ØKOFIN-Rådet på mødet den 6. juli 1998, hvor medlemsstaterne på grundlag af retningslinjerne fra Kommissionen blev enige om de principper, der skulle danne grundlag for et Fællesskabets indlæg på den kommende OECD-konference i Ottawa. De fastlagde også en politisk ramme, inden for hvilken der kan foretages ændringer af det fælles momssystem, som er nødvendigt for online elektroniske handelstransaktioner. Nærværende forslag har primært til formål at konkretisere disse klare politiske afgørelser.

Rådet bifaldt tre hovedprincipper. Det første var, at der ingen nye skatter skulle lægges på e-handel, men at de eksisterende afgifter – herunder især moms – skulle tilpasses, så de kunne anvendes på e-handel uden yderligere skatter.

Det andet princip var, at for forbrugsafgifter skal elektroniske leverancer ikke betragtes som varer. I momssammenhæng skal de betragtes som værende levering af tjenesteydelser.

Det tredje princip var, at kun tjenester, der leveres til forbrug i EU, skal pålægges moms i Europa (dvs. at beskatningen skal finde sted i det afgiftsområde, hvor forbruget finder sted).

Med dette forslag skal der rettes op på manglerne i sjette momsdirektiv⁴ om beskatning af sådanne tjenesteydelser i overensstemmelse med ovenstående principper. Selve baggrunden for forslaget er der gjort rede for i afsnit 2 i dette dokument, og en beskrivelse og forklaring af lovforslaget er givet i afsnit 5.

Rådet pegede også på følgende problemområder:

- Spørgsmålet om kontrol og håndhævelse af momsen på e-handel. Dette behandles i afsnit 4.

³ Elektronisk handel og indirekte beskatning – Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg – KOM (98)374 endelig udg., som der er adgang til på http://europa.eu.int/comm/dgs/taxation_customs/.

⁴ Direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 senest ændret ved Rådets direktiv 1999/85/EF. Der er adgang hertil via EUR-Lex på <http://europa.eu.int/eur-lex> under ref. 09.30.10.

- Behovet for regler for godkendelse af papirløs elektronisk fakturering. Kommissionen er gået i gang med en omfattende høring herom af erhvervslivet og medlemsstaterne. Inden længe vil der blive fremsat forslag til et sæt af fælles standarder for fakturering generelt, herunder godkendelse af elektronisk fakturering ved intern handel i Fællesskabet. Kommissionen betragter det som en model, der kan danne grundlag for en international aftale om dette emne.
- Den kendsgerning, at det bør være så let og enkelt som muligt for erhvervsdrivende inden for e-handel fra lande uden for EU at overholde internationale aftaler. I den anledning foreslår Kommissionen, at det for erhvervsdrivende uden for EU kun skal være nødvendigt at være registreret i en enkelt medlemsstat, og at de får mulighed for at indfri alle deres forpligtelser i forhold til en enkelt skattemyndighed.
- Behovet for at kunne indfri fiskale forpligtelser ved hjælp af elektroniske midler. Kommissionen foreslår, at erhvervsdrivende skal kunne indfri alle almindelige fiskale forpligtelser ved hjælp af elektroniske momsangivelser og -regnskaber. Det kan betragtes som en almindelig foranstaltning til modernisering og forenkling, og der er ingen grund til at begrænse det til erhvervsdrivende inden for e-handel.

På internationalt plan har repræsentanter for regeringer og erhvervsliv efterfølgende i Ottawa vedtaget rammevilkår for beskatning (Taxation Framework Conditions⁵), hvor implementeringen af et forbrugsafgiftssystem, som fulgte traditionelle brede beskatningsprincipper, herunder neutralitet, effektivitet, sikkerhed og enkelhed, blev særligt prioriteret. For så vidt angår forbrugsafgifter som f.eks. moms, skulle et sådant system netop imødekomme specifikke kriterier, som netop svarer til de principper, der er vedtaget af Kommissionen⁶.

1.3. Konsensus om de grundlæggende principper for beskatning af e-handel

Siden Ottawa-konferencen er de ovenfor beskrevne principper i vid udstrækning blevet vedtaget af lande uden for OECD og af regionale grupperinger af nationale skatteadministrationer. Det anses også af erhvervslivet for at være den rette vej fremad (jf. afsnit 1.4). Problemet siden Ottawa har været at omsætte brede principper til praktiske og lovgivningsmæssige foranstaltninger, som giver en klar implementering. Kommissionen og EU's nationale skatteadministrationer er aktive deltagere i denne proces inden for OECD og mener fortsat ligesom tidligere, at det bedste, der kan gøres for at fremme processen, er at gøre det helt klart, hvilke indvirkninger det vil få for Fællesskabets indre afgiftssystem, og at identificere og indføre de foranstaltninger, der er behov for. Det foreliggende forslag skal ses i lyset heraf.

Eftersom principperne, der blev vedtaget af medlemsstaterne i ØKOFIN i juli 1998, er helt klare, har Kommissionen et klart politisk mandat til at fremsætte de fornødne lovmæssige foranstaltninger til implementering heraf. Den internationale enighed, der blev nået i Ottawa, er kun med til at underbygge, at denne fremgangsmåde er den rigtige.

⁵ "Electronic Commerce : Taxation Framework Conditions" – Organisation for Economic Co-operation and Development , dokumentreference DAF/FE/CFA(98)38/REV3.
http://www.oecd.org/daf/fa/e_com/Ottawa.htm

⁶ Der er visse forskelle i formuleringen og præsentationen mellem konklusionerne fra Ottawa og ØKOFIN-principperne, men de er uden stor betydning og afspejler blot, at OECD har et bredere sigte.

1.4. Høring af erhvervslivet

Kommissionen har en forpligtelse til at fremme den elektroniske handel og påpeger i den forbindelse, at det er vigtigt at få inddraget både repræsentanter for erhvervslivet og for den offentlige sektor i denne kreative proces. Erhvervslivet har hele tiden fremført, især gennem instanser som Global Business Dialogue, at hvis potentialet i e-handlen skal kunne realiseres, er det nødvendigt med en pålidelig, gennemskuelig og forudsigelig struktur, som alle medspillere må arbejde sammen om at skabe. Et af de store problemer er beskatningen, der er udpeget som en særlig prioritet – her er det vigtigt hele tiden at holde sig klarhed og sikkerhed for øje.

Kommissionen vil på grundlag af rammebetingelserne fra Ottawa og ØKOFIN's konklusioner søge at finde praktiske løsninger, som skal udvikles i nært samarbejde med europæisk erhvervsliv.

Som led i en omfattende høringsproces samledes mere end 100 repræsentanter for europæisk erhvervsliv (herunder repræsentanter for SMV) til en rundbordssamtale om EU's momssystem og e-handel i Bruxelles i januar 1999. Kommissionen benyttede lejligheden til at fremføre nogle tanker om, hvordan de tidligere nævnte principper kunne udvikles inden for momssystemet, og opfordrede erhvervslivet til at komme med forslag. Rundbordssamtalen førte også til, at der blev oprettet en uformel kontaktgruppe, som skulle kanalisere synspunkterne fra alle, der havde interesse i udviklingen af europæisk e-handel. Mange andre uformelle grupper har af sig selv givet råd og vejledning til Kommissionens tjenestegrene om emnet.

Det gennemgående budskab fra erhvervslivet var, at klare afgiftsregler for e-handel må prioriteres, og at der må være sikkerhed for, hvad reglerne er, og hvordan de vil blive anvendt. Kommissionen er helt enig i, at det er vigtigt at fjerne usikkerhed og forvridninger i det nuværende afgiftssystem, og selvom det aktuelle forslag ikke løser alle de frustrationer, der er givet udtryk for under høringsprocessen, er det et stort skridt i den retning.

2. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Kommissionens Generaldirektorat for Beskatning og Toldunion udsendte et arbejdsrapport⁷ i juni 1999, som indeholdt specifikke forslag til, hvordan disse principper kunne implementeres inden for rammerne af momssystemet, og hvordan lovgivningsmæssige ændringer kunne gribes an.

I papiret angives det også, hvorfor det er nødvendigt at ændre momssystemet. Under de nuværende bestemmelser vil der, medmindre det er bestemt andetsteds, ikke skulle betales moms for tjenesteydelser, der leveres til forbrugere inden for EU, hvis leverandøren af disse ydelser er etableret uden for EU. Selv om "reverse charge"-proceduren (som er en form for selvangivelse for en virksomhed, der køber tjenesteydelser) kan sikre en korrekt beskatning af de fleste transaktioner mellem virksomheder, medtager gældende bestemmelser ikke i fuldt omfang hele rækken af tjenesteydelser, som kan leveres elektronisk i dag. Eftersom tjenesteydelser og immaterielle produkter udgør en stadig stigende del af international handel, bør dette

⁷ Dokument XXI/1201/99 – Indirect Taxes and e-commerce, som der er adgang til på http://europa.eu.int/comm/dgs/taxation_customs/.

korrigeres. Endvidere sikrer de nuværende regler ikke, at elektronisk leverede ydelser kan udføres vederlagsfrit under alle omstændigheder, og at der er et tilstrækkeligt lovgrundlag for at lægge moms på tjenesteydelser, der leveres til private forbrugere i EU af udenlandske erhvervsdrivende. Det kan give anledning til betydelig konkurrenceforvridning og stiller EU-leverandører i en ufordelagtig konkurrencesituation i forhold til leverandører uden for EU.

Det er helt klart en uholdbar situation, og en korrektion heraf er det umiddelbare formål med forslaget. De omfattende høringer, som Kommissionen har foretaget, støtter det synspunkt, at de ændringer, der skal indføres, i så høj grad som muligt bør baseres på det nuværende momssystem. Det, der foreslås, er derfor baseret på fortsat brug af "reverse charge"-proceduren for transaktioner mellem virksomheder og en registreringsforpligtelse for erhvervsdrivende, som leverer til personer i EU, som ikke er afgiftspligtige.

Transaktioner mellem virksomheder vil blive beskattet under "reverse charge"-procedurerne. I den anledning skal leverandørerne kunne skelne mellem erhvervs kunder (afgiftspligtige personer) og endelige forbrugere (ikke-afgiftspligtige personer) – for at afgøre et afgiftsspørgsmål må de nemlig vide, om deres kunde er momsregistreret. Det er naturligvis allerede et af aspekterne i beskatningen af traditionel handel, og bekræftelsen af momsregistreringsnumre fås via leverandørens egen nationale skatteadministration. For e-handel må denne oplysning være tilgængelig, når selve transaktionen finder sted, og Kommissionen vil derfor tage skridt til at sikre at oplysningen er tilgængelig online. De lovforanstaltninger, der skal til for at opnå dette, indgår i det foreliggende forslag, og Kommissionens tjenestegrene har allerede indledt arbejdet med de fornødne værktøjer og tekniske foranstaltninger.

For leverancer til ikke-afgiftspligtige personer i Fællesskabet foreslås der ingen ændringer, og derfor skal virksomheder fortsat pålægge moms i den medlemsstat, hvor leverandøren er etableret, som det er fastsat i artikel 9, stk. 1, i sjette momsdirektiv. For leverancer til kunder uden for EU indeholder forslaget derimod et klart lovgrundlag for at fritage sådanne elektroniske leverancer for moms.

Leverandører uden for EU, som sælger til kunder i Fællesskabet, vil nu skulle anvende afgifter på samme måde som EU-erhvervsdrivende, der foretager transaktioner i Fællesskabet. Det betyder, at de skal pålægge moms og stå til regnskab herfor ved salg til endelige forbrugere i EU. De administrative forpligtelser vil imidlertid blive så lette og ligetil som muligt for leverandørerne. Der bliver en enkelt registrering, og der bliver en bestemmelse om en øvre grænse for registreringen for at fritage meget små erhvervsdrivende uden for Fællesskabet eller dem, der kun lejlighedsvis har leverancer til Fællesskabet.

En mere detaljeret beskrivelse af de foreslåede lovforanstaltninger fremgår af afsnit 5, og de administrative forhold behandles i afsnit 3.

Forslaget omhandler også afgiftsbehandling af radio- og tv-spredningstjenester, der leveres efter abonnement eller på pay-per-view-basis. Dette er i overensstemmelse med Rådets anmodning til Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af foranstaltninger

om beskatning af telekommunikationstjenester⁸. Konvergensen af de forskellige teknologier vil under alle omstændigheder gøre det nødvendigt, at radio- og tv-spredningstjenester kommer til at indgå i alle forslag om beskatning af elektroniske leverancer. Der er tale om en stadig mere betydningsfuld kommerciel aktivitet, som i vid udstrækning er rettet mod forbrugere, og hvor de nuværende afgiftsbestemmelser virker diskriminerende over for europæisk erhvervsliv og giver en markant momsfremkaldt prisfordel for erhvervsdrivende uden for EU.

3. ADMINISTRATION OG OPKRÆVNING AF MOMS I EN ELEKTRONISK VERDEN

3.1. Forpligtelser for erhvervslivet

Kommissionens intention med forslaget er, at give erhvervsdrivende inden for e-handel klare rammer for, hvordan der skal pålægges, opkræves og godtgøres moms på elektroniske leverancer.

For at kunne afgøre den rette beskatning for en sådan transaktion må leverandøren have kendskab til visse nøgleinformationer:

- Kundens skattemæssige status for at fastslå, om aftageren er momsregistreret eller er en privat forbruger. Med moderniseringen af VIES-systemet⁹, som Kommissionen allerede er gået i gang med, vil denne information blive tilgængelig for de handlende, når og hvor det måtte være nødvendigt. Leverancer til en virksomhed, der er momsregistreret i den samme medlemsstat, skal pålægges moms (som aftageren derefter kan opføre i sit regnskab på den normale måde), men for en virksomhed, der er momsregistreret i en anden medlemsstat, skal der ikke pålægges moms af leverandøren, og aftageren fører regnskab over momsen efter reverse charge-systemet.
- Hvis aftageren er en privat forbruger eller er etableret uden for Fællesskabet, skal det afgøres, hvor momsen skal pålægges. Hvis det på grundlag af de tilgængelige oplysninger med rimelighed kan fastslås, at det sted, hvor aftageren er etableret, ligger uden for Fællesskabet, skal der ikke pålægges moms. Som følge af den måde online e-handlen fungerer på i dag, er der en vis usikkerhed om, hvorvidt erhvervsdrivendes kan få adgang til disse oplysninger, eftersom de udvekslede dataprofiler ikke var beregnet til dette formål. Standarder og niveauer for autentifikation udvikler sig hele tiden, og større sikkerhed i momsmæssig henseende samt strømlining af transaktioner må prioriteres højt. Målet er en verificerbar indikator, der kan tjene som en acceptabel fuldmagt for det sted, hvor forbruget foregår (det betegnes i direktivet som leveringsstedet). Med de oplysninger, der er tilgængelige i dag i forbindelse med onlineleveringer til ikke-afgiftspligtige personer, kan den almindelige handelspraksis med at bede om en verificerbar faktureringsadresse for kreditkort (med henblik på at øge sikkerheden og

⁸ Rådets direktiv 1999/59/EF af 17. juni om ændring af direktiv 388/77/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for teletjenester.

⁹ System til edb-udveksling af momsoplysninger.

bekæmpe svig) være den bedste løsning for øjeblikket. Hvad angår adresseoplysningerne vil det kun være nødvendigt med landeindikator i momsøjemed, og det vil ikke være nødvendigt eller relevant med andre oplysninger om kunden. Der er imidlertid sandsynlighed for, at kreditkort, som er det fremherskende betalingsmiddel ved onlinetransaktioner i dag, vil blive erstattet af andre betalingssystemer, efterhånden som de udvikler sig. Kommissionen vil blandt andet inden for OECD arbejde videre med at finde egnede, praktiske regler for bestemmelse af leveringsstedet. Som med kreditkort er alt, hvad der kræves, en indikator for bopælslandet eller andet tilsvarende, og det skulle ikke være en hindring for at anvende anonyme betalingssystemer.

- Hvilken momssats, der skal anvendes for transaktionen. Under de nuværende bestemmelser for salg til forbrugere inden for Fællesskabet er det standardmomssatsen i den medlemsstat, hvor leverandøren er registreret. I den forbindelse kan der være et problem med hensyn til mulighederne for forskellige momssatser for angiveligt tilsvarende goder og tjenesteydelser. Kommissionen vil tage dette problem op ved en kommende revision af bilag H til sjette momsdirektiv, hvor der er en liste over varer og tjenesteydelser, som kan pålægges reducerede momssatser.

Ud over at pålægge og inddrive moms er der en forpligtelse til at betale denne til momsadministrationen og at indlevere regnskaber og angivelser. Skattemyndighederne bør, især når det drejer sig om e-handel, træffe alle foranstaltninger, for at denne procedure kan foregå elektronisk og online. Denne facilitet bruges i stadig højere grad i interaktionen mellem momsbetalere og administration i nogle medlemsstater, men den bør accepteres som normen.

3.2. Selvangivelse og frivillig overholdelse af regler fra erhvervslivets side

Moms er i første instans en afgift som fungerer på selvangivelse og en høj grad af frivillighed med hensyn til at overholde reglerne fra erhvervslivets side. Det forbliver den erhvervsdrivendes ansvar som afgiftsyder at gøre skatteadministrationen opmærksom på sin kommercielle tilstedeværelse og at opkræve, føre regnskab over og godtgøre skyldig moms.

For at denne fremgangsmåde kan fungere effektivt for skatteadministrationerne må der være en fornuftig og realistisk forventning om, at manglende overholdelse vil blive afsløret, behandlet og sanktionere på passende måde. Bortset fra det direkte incitament til at undgå straf må lovlydige erhvervsdrivende have sikkerhed for, at de ikke støder på svigagtig eller unfair konkurrence fra erhvervsdrivende, som ikke har de samme momsforpligtelser, og som drager fordel heraf. E-handel er ikke anderledes, og de erhvervsdrivende her har de samme forventninger.

For erhvervsdrivende, som er momsregistreret, vil de fastsatte indberetningskrav fortsat være gældende. Eftersom transaktioner over Internettet bliver stadig mere automatiseret, vil det være nødvendigt at sikre, at den software, der anvendes til fortegnelser og revisionsspor, er af en passende standard, således at momsrevisorerne kan kontrollere, om reglerne er overholdt. I tilfælde af fjerntboende leverandører vil adgangen til regnskaber sandsynligvis stille større krav end den rent fysiske placering. Indberetningskravene bør udvikle sig i en retning, som er kompatibel med e-handel, og

de problemer, der opstår, når der skal aflægges besøg i forbindelse med traditionelle adgangs- og revisionsprocedurer, må tages op.

3.3. Manglende overholdelse af regler

For e-handel giver manglende overholdelse af momsforpligtelser andre særlige problemer, som skatteadministrationerne må tage op og få løst. Det er også en forpligtelse, de har over for skatteborgere, som i deres transaktioner følger loven. Kommissionens Underudvalg for Bekæmpelse af Svig (SCAF) har allerede fastslået, at der er omfattende mangel på overholdelse af momsreglerne inden for traditionel handel¹⁰. Hvad det angår vil e-handel sandsynligvis ikke være anderledes, og det vil også her være nødvendigt med stor bevågenhed fra skattemyndighedernes side.

For de virksomheder, der ikke overholder momsreglerne, er der mange direkte og alvorlige risici. En af de mere alvorlige er, at man ikke kan løbe fra sit momsansvar ved blot at fortie eller undlade at indberette momsen til de rette skattemyndigheder. Ved at undlade at foretage selvangivelse opnår man ikke, at et skyldigt momsbeløb reduceres eller fjernes. Virksomheden pådrager sig snarere yderligere straf og rentebyrder, som kun giver anledning til, at gælden vokser yderligere.

For en erhvervsdrivende, også en erhvervsdrivende uden for EU, er det uklog forretningspraksis at risikere at udsætte sig for en stor, uløst momsgæld på verdens største markedsplads. Gælden bortfalder heller ikke med tiden, men fortsætter med at svæve over virksomheden og overgår under visse omstændigheder til en efterfølgende aftager. Med en sådan gæld er det desuden ikke særligt sandsynligt at få adgang til legitime kapital- og finansieringskilder. De almindeligt accepterede standarder for lovbestemt revision eller omhyggelig kontrol forventes at kunne afsløre manglende overholdelse af momsforpligtelser i et stort retsområde som EU. Risikoen for skattesmæk er også høj. Desuden kan der i visse tilfælde blive tale om sanktioner i henhold til civil- eller straffeloven over for virksomhedsledere eller -ejere. Desuden sikrer fællesskabsbestemmelser om gensidig bistand og opkrævning, at hvis der skyldes afgifter i en medlemsstat, kan de inddrives overalt i Fællesskabet.

Lovlydige erhvervsdrivende vil desuden gerne have, at der er sikkerhed for, at der er adgang til retslig beskyttelse og retsmidler i tilfælde af overtrædelse af ophavsret eller intellektuel ejendomsret. Derfor vil de også gerne sørge for, at de selv overholder deres egne retlige og administrative forpligtelser.

Selv om alt skulle tale for at overholde reglerne, er det ikke nok, og særligt over for fjerntboende leverandører er det nødvendigt at udvikle værktøjer til direkte håndhævelse, som skattemyndighederne kan henholde sig til. I den forbindelse er misbrug på Internettet ikke blot et fænomen, der viser sig i forhold til moms, det gælder også en række andre offentlige, politiske områder og beskyttelse af privates rettigheder og interesser. Der er allerede talrige beviser på, at de erhvervsdrivende vil gøre alt for at beskytte deres ejendomsret ad lovens vej og håndhæve den. Der kan både være tale om at søge skadeserstatning og at forhindre yderligere tab. Skatteadministrationerne vil blive nødt til at overveje lignende foranstaltninger for at fastslå og erstatte materielle indtægtstab og i sidste instans forhindre yderligere indtægtstab.

¹⁰ Rapport om administrativt samarbejde og momsopkrævnings- og kontrolprocedurer - KOM(2000) 28 endelig udg. af 28. januar 2000.

For at kunne skabe et klima af tillid og troværdighed, som er nødvendigt for e-handel, og for at den kan nå sit fulde potentiale, må der være retsmidler til rådighed over for transaktioner på Internettet, som er ulovlige, eller som krænker offentlige eller private rettigheder. Der må også være mulighed for øjeblikkeligt at kunne skride ind på en ordentlig måde i de tilfælde, hvor en part lider et vedvarende og identificerbart tab.

At udvikle de nødvendige værktøjer og procedurer er en del af modningsprocessen for e-handlen, og der er gode udsigter til, at dette vil lykkes. Den nuværende udvikling drives af særlige parter, der vil beskytte egne interesser, men dette vil sandsynligvis kunne anvendes mere generelt i regulerings- og håndhævelsesøjemed. Den hermed opnåede synergi vil nemlig kunne være en nøglefaktor i opbygning af tillid og sikkerhed i e-handlen. En sådan fremgangsmåde er i overensstemmelse med det arbejde, der foregår i skatteadministrationerne inden for traditionel handel, hvor myndighedernes indgriben ofte er med til at beskytte andre parters interesser mod svigagtige erhvervsdrivende - et udmærket eksempel herpå er den beskyttelse, som lovlydige virksomheder får takket være toldkontrolprocedurer mod varemærkeforfalskning og piratkopiering. Kommissionen vil opfordre alle relevante nationale myndigheder, der beskæftiger sig med at e-handel og overholdelse af lovgivningen, til at samarbejde og udveksle oplysninger.

Kommissionen vil fortsætte arbejdet sammen med de nationale skatteadministrationer i EU med at identificere og udvikle de foranstaltninger, der er nødvendige for sikkerheden. Det rejser spørgsmål, som naturligvis går langt videre end de fysiske grænser i EU. Kommissionen vil derfor gå videre med det arbejde med forvaltning af afgifter på internationalt plan, som er iværksat inden for OECD. Denne proces bør føres videre fremad i nært samarbejde med andre interesserede parter.

4. VIDERE UDVIKLING AF ET MOMSSYSTEM TIL E-HANDEL

Grundlæggende behøver beskatning og det nye informationssamfund ikke at være uforenelige, men der er visse problemer. Den elektroniske markedsplads vil fortsat udvikle sig, og skatteadministrationerne må ligesom andre parter planlægge og rette sig herefter. I lyset af den nuværende udvikling af Internettet og mere specielt fremkomsten af nye forretningsmodeller og nye måder at drive eksisterende virksomhed på, ville det være overilet med en gennemgribende revision af det nuværende momssystem, men det kan ikke udsættes i det uendelige. De almindelige bestemmelser om beskatning af tjenesteydelser afspejler ikke de ændringer, der har fundet sted i international handel, siden bestemmelserne blev indført.

De ændringer, der nu foreslås i sjette momsdirektiv, understreger blot, at der kan være behov for revision. Således tager det foreliggende forslag kun det snævre område op om beskatning af online elektroniske tjenesteydelser. Den fænomenale vækst i handlen med tjenesteydelser og immaterielle goder kan ikke lades upåagtet i det uendelige. At de geografiske begrænsninger for levering heraf faktisk forsvinder, hvortil kommer udviklingen af innovative produkter, er med til at understrege manglerne ved de nugældende bestemmelser.

Skattemyndighederne kan imidlertid ikke nøjes med blot at sørge for, at lovgivningen opdateres i forhold til udviklingen af den måde, hvorpå skattepligtig økonomisk virksomhed skrider frem. For e-handel er systemer, protokoller og regulering til

stadighed under udvikling. Den måde, hvorpå de udvikler sig, vil indvirke på, i hvor høj grad og hvordan alle parter når deres mål. Skattemyndighederne må for deres del være omhyggelig med at sikre, at det offentliges interesser beskyttes. Det betyder, at de må sikre, at e-handel ikke udvikler sig på en måde, der er uforenelig med sådanne interesser. Hovedmålet må være at sikre, at afgifterne fortsat kan administreres på en ordentlig måde, og at afgiftspligtige aktiviteter ikke kan skjules.

Målene for de nationale regeringer må ikke kunne anses for at være imod andre parter interesser eller som en hindring for vækst i e-handel. I langt de fleste, om ikke alle tilfælde, er de sammenfaldende med de generelle mål om gennemsigtighed og tillid og pålidelighed, som er afgørende for en sådan vækst. Et godt eksempel herpå fremgår af den seneste meddelelse fra Kommissionen om Internettets organisation og administration¹¹, hvor behovet for identifikation og lokalisering af kommercielle transaktioner er taget op. I vid udstrækning er der på initiativ af WIPO¹² blevet indført bestemmelser i ICANN's¹³ registrerings- og godkendelsespolitik, hvorefter der skal indsamles tilstrækkelige oplysninger til sikkert at kunne identificere indehavere af domænenavne, og disse oplysninger skal være tilgængelige. WIPO har desuden anbefalet at benytte en nedkoblingsprocedure, hvis disse detaljer viser sig at være unøjagtige. Det er helt klart den eneste måde, hvorpå det kan sikres, at sådanne oplysninger er nøjagtige, og det er derfor også af stor interesse for skatteadministrationerne.

Kommissionen vil fortsat arbejde på at sikre, at alle de aspekter af EU's beskatningssystem, som kan opfattes som en hindring for e-handlens vækst, bliver fjernet. Med henblik herpå vil Kommissionen i løbet af kort tid foreslå foranstaltninger for at få fjernet begrænsninger i anvendelsen af papirløs elektronisk fakturering og registrering i transaktioner internt i Fællesskabet. Med de teknologiske ændringer i forbindelse med Internet og e-handel er der anledning til og også et kraftigt incitament til at modernisere skattesystemerne. Kommissionen vil fortsat arbejde på at sikre, at disse fordele bliver udnyttet.

5. FORMÅLET MED OG INDHOLDET AF FORSLAGET OM ÆNDRING AF DIREKTIV 77/388/EØF

Dette forslag fremsættes for at få ændret sjette momsdirektiv og sikre, at det er kompatibelt med de konklusioner, som ØKOFIN nåede frem til om de generelle principper for moms på elektronisk leverede tjenesteydelser og om radio- og fjernsynsyndelser, som modtageren betaler for.

Der bliver tale om at ændre artikel 9 i nævnte direktiv, således at transaktioner bliver beskattet i Fællesskabet, når de leveres til forbrug i Fællesskabet, og at de, når de leveres af en erhvervsdrivende, der er etableret i Fællesskabet, til forbrug uden for Fællesskabet, ikke pålægges EU-moms.

¹¹ KOM (2000) 202. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om Internettets organisation og administration - Politiske aspekter på internationalt og europæisk plan 1998 - 2000.

¹² Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret.

¹³ Internet Corporation for Assigned Names and Numbers. Dette er et internationalt, privat, ikke-udbyttegivende, industriledet selvregulerende organ, som har ansvaret for styringen af Internettets navne- og adressesystem.

Derudover foreslås der visse støtte- eller sideforanstaltninger, som skal gøre det lettere at administrere afgifterne i et elektronisk erhvervsmiljø for både erhvervsliv og skatteadministrationer. De skal også bidrage til at styrke indberetnings- og kontrolsystemet.

5.1. Beskatningssted

Der foreslås ingen ændring af artikel 9, stk. 1, og det betyder, at det sted, hvor leverandøren er etableret, stadig er det sted, hvor tjenesteydelserne leveres, medmindre andet er fastsat.

Der foreslås heller ingen ændring af de nuværende bestemmelser i artikel 9, stk. 2, litra a) eller b). Selvom nogle af elementerne i tidligere nævnte transaktioner kan gennemføres eller kommunikerer mellem parterne i elektronisk form eller via elektroniske net, er princippet om at anse stedet for levering af disse tjenesteydelser for at være det sted, hvor ejendommen er beliggende, stadigvæk udmærket. Kommunikation ad elektronisk vej mellem parterne ændrer ikke ved det væsentlige i processen. Tilsvarende overvejelser gælder for andet, tredje og fjerde led i artikel 9, stk. 2, litra c).

De tjenesteydelser, der er nævnt i første led i artikel 9, stk. 2, litra c), giver problemer, hvis de leveres ad elektronisk vej, herunder via radio og fjernsyn, og det må tages op til overvejelse. Hvis disse tjenesteydelser fortsat udføres på traditionel vis, under forudsætning af at både aftager og leverandør af ydelsen er fysisk i nærheden af hinanden, bør det nuværende grundlag for beskatning bibeholdes.

Efter at bestemmelserne er blevet opstillet, er den måde, hvorpå disse tjenesteydelser kan leveres til kunderne, imidlertid blevet radikalt ændret. Leverandørerne vil forsøge at sikre sig et så bredt kundepotentiale som muligt, og med de muligheder, der nu åbner sig med radio- og tv-spredning eller udbredelse over netværk mod betaling, er de fornødne midler til rådighed. Der er allerede udbredte eksempler som abonnements-tv eller "pay-per-view" sportsudsendelser. Ved at øge nettenes kapacitet, udvikle digital radio og fjernsyn og forbedre opkrævningsmulighederne vil der blive yderligere skub i denne udvikling.

Der foreslås ingen ændringer med hensyn til beskatningen af telekommunikationsydelser, som er omhandlet i Rådets direktiv 1999/59/EF.

Der foreslås følgende foranstaltninger:

Artikel 1, stk. 1

Levering ad elektronisk vej er levering af tjenesteydelser – dette er allerede klart i artikel 6 i nugældende direktiv. Forslaget har ingen indvirkning på tjenesteydelser, som ikke er pålagt afgift, som f.eks. fri adgang til Internet eller gratis downloads. (ifølge artikel 2 i direktivet er det kun tjenesteydelser, som leveres mod vederlag, der pålægges moms). Anvendelsesområdet er begrænset til følgende ydelser, når de leveres ad elektronisk vej mod vederlag, og omfatter også levering af retten til at benytte forskellige ydelser:

- virksomhed inden for kulturel aktivitet, kunst, sport, videnskab, undervisning og underholdning eller lignende, herunder ydelser som organisator af sådan virksomhed samt i givet fald tjenesteydelser knyttet til disse former for virksomhed (artikel 9, stk. 2, litra c), første led), dette omfatter alle former for

radio- og tv-spredning samt andre lyd- og billedfrembringelser, der leveres ad elektronisk vej

- software: dette omfatter f.eks. computerspil
- edb-behandling (artikel 9stk. 2, litra e), tredje led), og eksplicit edb-ydelser som web-hosting, web-design og lignende ydelser
- levering af information.

Sådanne ydelser skal pålægges moms det sted, hvor de forbruges.

Ifølge de nuværende regler i artikel 9, især stk. 1 og stk. 2, litra c) og e), i sjette momsdirektiv gælder dog følgende:

- ydelser fra erhvervsdrivende fra tredjelande til ikke-afgiftspligtige personer i EU er fritaget for moms, mens erhvervsdrivende, der er etableret i EU, skal lægge moms på sådanne ydelser, eftersom leveringsstedet for sådanne tjenesteydelser normalt er det sted, hvor leverandøren er etableret (sådanne tilfælde er ikke dækket af artikel 9, stk. 2, litra e), og falder ind under grundreglen i artikel 9, stk. 1)
- levering fra erhvervsdrivende, der er etableret i EU, af de i artikel 9, stk. 2, litra c), nævnte tjenesteydelser til kunder i tredjelande eller til afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i samme land som leverandøren, kan pålægges moms, fordi leveringsstedet er det sted, hvor tjenesteydelserne fysisk udføres.

Det giver konkurrenceforvridning til skade for erhvervsdrivende, der er etableret i EU. Forslaget overfører derfor som en grundregel levering af ovennævnte tjenesteydelser til det sted, hvor kunden har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel af et sådant sted, det sted, hvor han har sin permanente adresse eller normale bopæl (artikel 9, stk. 2, litra f), første afsnit, i forslaget). Hvis kunden er en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet land end det, hvor leverandøren er etableret, er pågældende ansvarlig for afgiften (jf. artikel 1, stk. 3).

Hvis på den anden side leveringen foretages af en afgiftspligtig person (der er etableret uden for eller i Fællesskabet) til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, indføres der med forslaget en særlig bestemmelse, ifølge hvilken leveringsstedet er den medlemsstat, hvor leverandøren er momsregistreret (artikel 9, stk. 2, litra f), andet afsnit). Denne bestemmelse gælder under følgende vilkår:

- leverandøren skal være momsregistreret i overensstemmelse med gældende bestemmelser. For leverandører, der er fysisk etableret i Fællesskabet, er gældende bestemmelser dem, der er fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra c), i direktivet. For leverandører, der er etableret uden for Fællesskabet, vil der blive indført en ny artikel 22, stk. 1, litra f), med det nuværende forslag (dette fremgår af artikel 1, stk. 4, litra b), i forslaget)
- sådanne tjenesteydelser skal leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet.

I så fald

- anses leverandøren for at have et fast forretningssted i registreringsmedlemsstaten, men kun for ydelser, der er omfattet af den nye artikel 9, stk. 2, litra f), og leveret under den momsregistrering
- leveringsstedet er det sted, hvor den afgiftspligtige person anses for at have et fast forretningssted.

Udtrykket “ad elektronisk vej” er defineret i tredje afsnit i artikel 9, stk. 2, litra f). Det omfatter ikke leverancer af materiel art (som f.eks. CD'er eller DVD'er) med elektronisk indhold.

For ovenstående forslag kan kort skitseres følgende:

- *For tjenesteydelser, der leveres af en erhvervsdrivende uden for EU til en kunde i EU, vil beskatningsstedet være inden for EU, og de vil derfor skulle pålægges moms.*
- *Når disse tjenesteydelser leveres af en EU-erhvervsdrivende til en kunde uden for EU, vil beskatningsstedet være dér, hvor kunden er etableret, og de vil ikke skulle pålægges EU-moms.*
- *Når en EU-erhvervsdrivende leverer disse tjenesteydelser til en afgiftspligtig person (dvs. til en anden virksomhed) i en anden medlemsstat, vil leveringsstedet være det sted, hvor kunden er etableret.*
- *Når den samme erhvervsdrivende leverer disse tjenesteydelser til en privatperson i EU eller til en afgiftspligtig person i samme medlemsstat, vil leveringsstedet være dér, hvor leverandøren er etableret.*

5.2. Forenkling og andre foranstaltninger

Artikel 1, stk. 2

Der indføres en særlig bestemmelse for at opnå klarhed om, hvilken afgiftssats der skal anvendes for de i artikel 9, stk. 2, litra f), nævnte ydelser.

Artikel 1, stk. 3

Ifølge den nye artikel 24, stk. 2a) skal erhvervsdrivende fra tredjelande, hvis eneste aktivitet i Fællesskabet er levering af tjenesteydelser ad elektronisk vej, og hvis årlige omsætning ligger under 100 000 EUR, være fritaget for afgifter.

Det er primært en praktisk foranstaltning, som skal gøre det lettere at få afgiftssystemet til at fungere, og hvormed man vil undgå at lægge urimelige byrder på udviklingen af international e-handel og især på meget små virksomheder eller på dem, der kun har lejlighedsvis salg til forbrugere i EU. Det vil højst sandsynligt ikke få nogen nævneværdig indvirkning på statens indtægter, da kunder, der køber online, for det meste har en tendens til at handle hos velrenommerede erhvervsdrivende.

Det er heller ikke sandsynligt, at det vil få nogen nævneværdig indvirkning på neutraliteten mellem virksomheder i og uden for EU. I de fleste medlemsstater er der allerede øvre grænser eller tilsvarende foranstaltninger for meget små virksomheder, og det er derfor kun et særligt problem, når en EU-erhvervsdrivende ikke har mulighed for at udnytte loftet i den medlemsstat, hvor han er etableret, men skal stå til regnskab for afgifterne lige fra den første transaktion. Det er desuden vanskeligt at forestille sig, hvor der kan være konkurrence mellem små onlineleverandører, der er etableret i og uden for EU. Da e-handel mellem virksomheder og forbrugere er domineret af store erhvervsdrivende, er dette problem mere teoretisk end reelt.

Artikel 1, stk. 4

Det nye afsnit i artikel 21, stk. 1, litra a), fastsætter, under hvilke betingelser en afgiftspligtig person fritages for momspligten ved levering af tjenesteydelser ad elektronisk vej, som er omhandlet i den nye artikel 9, stk. 2, litra f). For ikke at blive holdt ansvarlig for beskatningen af en transaktion skal leverandøren opfylde begge følgende betingelser:

- leverandøren skal have handlet i god tro, med al den omhu, der er normal for kommerciel praksis i en given sektor
- leverandøren skal ved hjælp af relevante data fra en uafhængig kilde have verificeret, at hans kunde er en afgiftspligtig person, der er etableret i Fællesskabet. I de fleste tilfælde vil det sige at verificere, om momsregistreringsnummeret, som kunden har opgivet, er gyldigt. Som tidligere nævnt kan denne verifikation forenkles ved at give onlineadgang til tidstro bekræftelse.

Når begge disse betingelser er opfyldt, har leverandøren intet yderligere afgiftsmæssigt ansvar over for den pågældende transaktion, og ansvaret for afgiften overgår til kunden. For transaktioner mellem virksomheder – som sikkert vil udgøre langt den største del af de e-handelstransaktioner, der er omfattet af dette forslag - kan leverandøren derfor være sikker på, at der ikke opstår noget afgiftsmæssigt ansvar, forudsat at begge disse betingelser er opfyldt.

Artikel 1, stk. 4

Den nye bestemmelse i artikel 1, stk. 4, i forslaget udvider anvendelsesområdet for artikel 21, stk. 1, litra b), til at omfatte levering af tjenesteydelser ad elektronisk vej anført under artikel 9, stk. 2, litra f). Det betyder, at når sådanne ydelser leveres af en afgiftspligtig person, der er etableret uden for EU, er den afgiftspligtige person, som ydelsen leveres til, ansvarlig for momsen (dvs. reverse charge-proceduren vil gælde i sådanne tilfælde).

Artikel 1, stk. 5

De ændringer, der foreslås med stk. 4, litra a), indføres for at gøre det lettere især for leverandører, der er fysisk etableret uden for Fællesskabet, at overholde reglerne. Med den nye bestemmelse i artikel 22, stk. 1, litra a), får afgiftspligtige personer mulighed for at underrette den relevante skattemyndighed om deres aktiviteter som afgiftspligtig

person ad elektronisk vej. Denne mulighed er dog begrænset til leverandører, der er fysisk etableret uden for Fællesskabet.

Med den nye litra f) i stk. 4, litra b), der indsættes i artikel 22, stk. 1, skal afgiftspligtige personer, der er etableret uden for Fællesskabet, og som leverer tjenesteydelser ad elektronisk vej til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, momsregistreres i den medlemsstat, hvortil han leverer sådanne tjenesteydelser. Det gælder dog kun for personer, der leverer for mere end det beløb på 100 000 EUR, som er fastsat i artikel 24, stk. 2a), i direktivet (jf. artikel 1, stk. 5, i forslaget). Sammen med de bestemmelser, der allerede fremgår af ovenstående artikel 1, stk. 1, indebærer det at blive momsregistreret i en medlemsstat, at en afgiftspligtig person, der er etableret uden for Fællesskabet, anses for at have et fast forretningssted dér for så vidt angår disse bestemmelser. Kommissionen vil se på anvendelsen af denne særlige foranstaltning senest inden udgangen af 2003 og underrette Rådet herom og foreslå en eventuel ændring, som måtte anses for nødvendig.

I stk. 4, litra c), indføres der en bestemmelse, som tillader, at afgiftsangivelser kan indgives ad elektronisk vej for at gøre det lettere for leverandører, der er fysisk etableret uden for Fællesskabet, at overholde reglerne. Denne mulighed er dog ikke kun begrænset til sådanne leverandører.

I stk. 4, litra d), indføres en tilsvarende bestemmelse, som tillader, at årsregnskaber eller angivelser kan indgives ad elektronisk vej. Som ovenfor er det for at gøre det lettere for leverandører, der er fysisk etableret uden for Fællesskabet, at overholde reglerne, men denne mulighed er dog ikke kun begrænset til sådanne leverandører.

Artikel 1, stk. 6

Det er nødvendigt at foretage en ændring og afpasse beskrivelsen af de i bilag H, kategori 7, nævnte spredningstjenester efter den, der anvendes i artikel 9, stk. 2, litra f), for at undgå uklarhed.

Ovennævnte ekstra foranstaltninger kan skitseres som følger:

- *Afgifter på leverancer til erhvervskunder skal kunden stå til regnskab for. Det vil derfor kun være nødvendigt at være momsregistreret, hvis leverancen går til private kunder.*
- *Det vil ikke være nødvendigt for handlende, der er etableret uden for EU, at være momsregistreret, hvis deres årlige salg i EU er på under 100 000 EUR.*
- *Der vil være mulighed for et enkelt registreringssted (som i praksis normalt vil være den medlemsstat, hvor den første afgiftspligtige levering foretages). Derved kan den erhvervsdrivende opfylde alle forpligtelser vedrørende EU-moms hos en enkelt administration. Med sidstnævnte foranstaltning bliver erhvervsdrivende i og uden for EU i praksis behandlet lige, når de leverer til EU-forbrugere.*
- *Det vil også være muligt at gennemføre alle procedurer elektronisk, når det drejer sig om registrering og indgivelse af momsangivelser.*

- *Skatteadministrationerne vil sørge for, at erhvervsdrivende let kan informere sig om deres kunders status (dvs. om kunden er en momsregistreret virksomhed eller ikke), og herved vil en leverandør, der udviser den største omhu, normalt kunne afgøre, om en transaktion skal pålægges afgifter eller ikke.*

6. FORMÅLET MED OG INDHOLDET AF FORSLAGET OM ÆNDRING AF FORORDNING (EØF) NR. 218/92

Forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for visse ydelser, der leveres ad elektronisk vej, gør det nødvendigt at ændre det nuværende retsgrundlag for bekræftelse af gyldigheden af momsregistreringsnumre.

Med den nuværende formulering i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 218/92 kan medlemsstaterne bekræfte gyldigheden af momsregistreringsnummeret for en nærmere angivet person. Men denne bekræftelse er begrænset til "personer, der er involveret i leveringer af goder eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet".

Eftersom tjenesteydelser leveret ad elektronisk vej som defineret i forslaget om at ændre direktiv 77/388/EØFEC ikke er levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, er det nødvendigt at ændret anvendelsesområdet for forordningen, således at medlemsstaterne kan bekræfte gyldigheden af en kundes momsregistreringsnummer over for en person, der leverer tjenesteydelser ad elektronisk vej.

Afgiftspligtige personer, der leverer tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, litra e), i direktiv 77/388/EØF har ingen juridisk forpligtelse til at bekræfte, at deres kunde i Fællesskabet har et gyldigt momsregistreringsnummer. Kommissionen mener dog, at muligheden for at verificere kunders momsregistreringsnummer også bør udvides til at omfatte disse leverandører.

Da direktiv 95/7/EF, som omhandler leveringsstedet for tjenesteydelser vedrørende sagkyndig vurdering af eller arbejde udført på løsøregenstande, blev vedtaget, blev forordningen ikke ajourført, således at medlemsstaterne kunne bekræfte gyldigheden af et momsregistreringsnummer over for en person, der leverer disse tjenesteydelser. Det bliver der nu mulighed for med nærværende forslag.

Som en handelsfremmende foranstaltning er det nødvendigt, at bekræftelsen af gyldigheden af momsregistreringsnumre kan foregå ad elektronisk vej. Med henblik herpå indfører forslaget denne mulighed ved en afgørelse fra Kommissionen, som træffes inden for rammerne af Kommissionens udøvelse af sine gennemførelsesbeføjelser.

Rådet har besluttet at ændre procedurerne for Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, og da det nu er nødvendigt at ændre forordningen, benyttes anledningen til at ajourføre komitologiprocedurerne.

Kommissionen fremsætter dette forslag i henhold til traktatens artikel 95, fordi der med foreslåede foranstaltninger ikke er tale om fiskale harmoniseringsbestemmelser, men om at sikre, at det indre marked fungerer for tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej.

Ved at vælge artikel 95 som retsgrundlag følger Kommissionen sit forslag til forordning 218/92/EØF af 19. juni. 1990 (KOM(90) 183), hvor den allerede foreslog EF-traktatens artikel 100 A (nuværende artikel 95) som et passende retsgrundlag.

Traktatens artikel 95 er retsgrundlaget for vedtagelse af "foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion". I henhold til stk. 2 i artikel 95 finder stk. 1 ikke anvendelse på fiskale bestemmelser. Retsgrundlaget for harmonisering af indirekte skatter er EF-traktatens artikel 93.

Ifølge Kommissionens opfattelse kan undtagelsen i stk. 2 kun udelukke anvendelse af den generelle regel i stk. 1 i artikel 95 i de tilfælde, hvor de fiskale bestemmelser udgør hovedmålet for den foreslåede foranstaltning. Det kunne for eksempel være tilfældet, hvis den foreslåede retsakt vedrørte definitionen af en afgiftspligtig person eller afgiftssatsen.

Forordning 218/92/EØF og de hertil foreslåede ændringer omfatter ikke sådanne bestemmelser. De har alene til formål at fremme det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne ved at indføre fælles regler for udveksling af oplysninger og for adgangen til disse oplysninger. Det forhold, at selve oplysningerne kan bruges til en korrekt afgiftsansættelse, betyder ikke, at beskatning som sådan udgør det primære mål for forordning 218/92/EØF og de hertil foreslåede ændringer.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁶,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251¹⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en korrekt anvendelse af artikel 9, stk. 2, litra f), i Rådets direktiv 77/388/EØF¹⁸ skal leverandøren sørge for gennem relevante data fra en uafhængig kilde at verificere, at hans kunde er en afgiftspligtig person, der er etableret i Fællesskabet.
- (2) Sådanne relevante data er tilgængelige i medlemsstaterne i form af elektroniske databaser med et register over personer, der har fået et momsregistreringsnummer i den pågældende medlemsstat.
- (3) Det er nødvendigt, at de procedurer til bekræftelse af gyldigheden af momsregistreringsnummeret for en bestemt person, også omfatter dem, der er involveret i levering af visse ydelser ad elektronisk vej.
- (4) Det er derfor nødvendigt at udvide det fælles system til udveksling af visse oplysninger om transaktioner inden for Fællesskabet, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 218/92.

¹⁴ EFT C , , s. .

¹⁵ EFT C , , s. .

¹⁶ EFT C , , s. .

¹⁷ EFT C , , s. .

¹⁸ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1, senest ændret ved Rådets direktiv 1999/85/EF.

- (5) Formålet med forordning (EØF) nr. 218/92 er ikke at harmonisere afgiftsbestemmelserne, men at sikre, at det indre marked kan fungere ved at fremme det administrative samarbejde mellem nationale administrationer inden for området indirekte skatter. Nærværende ændringsforslag har samme formål.
- (6) Bestemmelsen om udvalgsproceduren bør ændres for at tage hensyn til Rådets afgørelse 1999/468/EF¹⁹ af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.
- (7) Forordning (EØF) nr. 218/92 bør følgelig ændres -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 2, niende led, affattes således:

“ - levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet: levering af tjenesteydelser, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, litra e) og f), eller artikel 28b, punkt C, D, E og F, i direktiv 77/388/EØF ”

- (2) I artikel 4, stk. 1, fjerde punktum, ændres ordene "Efter fremgangsmåden i artikel 10" til ordene "Efter den fremgangsmåde, der henvises til i artikel 10, stk. 2,"

- (3) Artikel 6, stk. 4, affattes således:

“4. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat skal sikre, at personer, der er involveret i leveringer af goder eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, har mulighed for at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person. Under iagttagelse af betingelser, som udvalget fastlægger, skal Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, tillade, at en sådan bekræftelse leveres ad elektronisk vej.”

- (4) I andet afsnit i artikel 7, stk. 1, ændres ordene "I overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 10" med ordene "I overensstemmelse med den fremgangsmåde, der henvises til i artikel 10, stk. 2,"

- (5) Artikel 10 affattes således:

Artikel 10

1. Kommissionen bistås af et stående udvalg vedrørende administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (i det følgende benævnt "udvalget"), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

¹⁹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Når der henvises til denne artikel, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i samme afgørelse.
3. Det tidsrum, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 3 måneder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for visse tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²⁰

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²¹

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De nuværende momsregler for visse tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej, i artikel 9 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag²³ er ikke tilstrækkelige til at omfatte sådanne tjenester, der forbruges i Fællesskabet, og de kan heller ikke hindre konkurrenceforvridning på dette område.
- (2) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør en sådan konkurrenceforvridning fjernes, og der bør indføres nye, harmoniserede regler for denne type aktiviteter. På området for elektronisk handel bør der navnlig ske beskatning af disse tjenester i Fællesskabet, når de leveres mod vederlag og anvendes af kunder, som er etableret her, og de bør ikke beskattes, hvis de anvendes uden for Fællesskabet.
- (3) Med henblik herpå skal visse tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej til personer etableret i Fællesskabet eller til aftagere etableret i tredjelande, principielt beskattes på aftagerens sted. Indførelse af en særregel for bestemmelse af stedet for leveringen, kræver, at der fastsættes en definition af, hvornår tjenester leveres "ad elektronisk vej".

²⁰ EFT C , , s. .

²¹ EFT C , , s. .

²² EFT C , , s. .

²³ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1, senest ændret ved Rådets direktiv 1999/85/EF.

- (4) For at gøre det lettere at overholde de afgiftsmæssige forpligtelser bør erhvervsdrivende, der er etableret uden for Fællesskabet, have mulighed for at vælge en enkelt momsregistrering i Fællesskabet.
- (5) Når en leverandør uden for EU bliver momsregistreret på denne måde i en af EU's medlemsstater, vil det kun gælde i forhold til dette direktiv, og der er ikke tale om etablering i henhold til artikel 43 eller 48 i EF-traktaten eller til andre fællesskabsdirektiver, og en leverandør uden for EU vil ikke kunne nyde godt af frihederne i det indre marked, som er fastsat i EF-traktaten eller i fællesskabsdirektiver blot ved at blive momsregistreret.
- (6) Under iagttagelse af de betingelser medlemsstaterne fastsætter, bør de tillade, at momsopgørelser og -angivelser kan sendes ad elektronisk vej.
- (7) Af hensyn til administrativ forenkling bør leverancer af tjenester ad elektronisk vej inden for en øvre grænse, der viser en ubetydelig økonomisk aktivitet i Fællesskabet, falde ind under en særlig ordning for små virksomheder, og denne grænse bør om nødvendigt revideres og ændres.
- (8) Hvis stedet for leveringen ændres, må der ske en tilpasning på dette område af direktiv 77/388 med hensyn til vilkårene for definitionen af, hvem der er ansvarlig for momsen og de heraf følgende forpligtelser.
- (9) Det forekommer hensigtsmæssigt at gøre det klart, hvilken afgiftssats der skal anvendes på tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej, hvilket i princippet vil være den normale momssats.
- (10) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres tilsvarende -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 9, stk. 2, indsættes som litra f):

- “f) ved stedet for levering ad elektronisk vej af tjenesteydelser, som er anført i stk. 2, litra c), første led, samt af software, edb, edb-ydelser, herunder web-hosting, web-design eller lignende ydelser, og information forstås det sted, hvor kunden har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel af et sådant sted det sted, hvor han har sin permanente adresse eller normale bopæl, når disse tjenesteydelser leveres af en afgiftspligtig person, som er
 - etableret i Fællesskabet, til kunder, der er etableret uden for Fællesskabet, eller
 - etableret i Fællesskabet, til afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i samme land som leverandøren, eller

- etableret i Fællesskabet, til personer, der er etableret i Fællesskabet.

Men når disse tjenesteydelser leveres af en afgiftspligtig person, der er registreret i henhold til gældende bestemmelser for ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, forstås ved leveringsstedet for disse ydelser det sted, hvor leverandøren har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres. I denne bestemmelse anses en afgiftspligtig person, der er etableret uden for Fællesskabet, for at have et fast forretningssted i registreringsmedlemsstaten for ydelser, der er omfattet af denne bestemmelse og leveret under den registrering.

I denne bestemmelse forstås ved "levering ad elektronisk vej" en transmission, der er sendt og modtaget på bestemmelsesstedet ved hjælp af edb-udstyr (herunder digital kompression) og lagring af data, og udelukkende transmitteret og modtaget med kabel, radio eller optiske eller andre elektroniske midler, herunder tv-spredning som defineret i direktiv EØF/89/552 og radiospredning."

(2) I artikel 12, stk. 3, litra a), indsættes følgende fjerde afsnit:

Med undtagelse af radio- og tv-modtagelse, som er omhandlet i kategori 7 i bilag H, finder tredje afsnit ikke anvendelse på de ydelser, der henvises til i artikel 9, stk. 2, litra f).

(3) I artikel 24 indsættes følgende som stk. 2a):

"2a) Medlemsstaterne fritager personer, der leverer tjenesteydelser omhandlet under artikel 9, stk. 2, litra f), tredje led, for afgifter, når disse tjenesteydelser er deres eneste leveringer til Fællesskabet, og deres årlige omsætning ikke overstiger 100 000 EUR.

Dette loft beregnes som fastsat i stk. 4."

(4) I artikel 28g ændres artikel 21, stk. 1, således:

(a) I litra a) indsættes følgende afsnit:

"Når en leverandør af tjenesteydelser anført under artikel 9, stk. 2, litra f), har handlet i god tro og af sig selv ved hjælp af relevante data fra en uafhængig kilde, blandt andet gennem det individuelle nummer omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra c), har verificeret, at hans kunde er en afgiftspligtig person, der er etableret i Fællesskabet, skal medlemsstaterne sørge for, at leverandøren bliver fritaget for afgiftspligten, og at afgiften skal betales af den person, til hvem tjenesteydelsen er leveret."

(b) Litra b) affattes således:

" b) aftageren af en i artikel 9, stk. 2, litra e) og f), første afsnit, andet og tredje led, omhandlet tjenesteydelse eller aftageren, der er momsregistreret i indlandet, af en ydelse i henhold til artikel 28b, punkt C, D, E og F, omhandlet tjenesteydelse, når tjenesteydelsen leveres af en afgiftspligtig

person, der er etableret i udlandet; med forbehold af artikel 21, stk. 1, litra a), tredje afsnit, kan medlemsstaterne dog bestemme, at den, der leverer tjenesteydelsen, hæfter solidarisk for afgiftens erlæggelse

(5) I artikel 28h foretages følgende ændringer i artikel 22, stk. 1:

(a) Litra a), affattes således:

“a) Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig. Med forbehold af betingelser, som medlemsstaterne fastsætter, kan de tillade, at sådanne anmeldelser foretages ad elektronisk vej.”

(b) I stk. 1 indsættes følgende som litra f):

“f) En afgiftspligtig person, der er etableret uden for Fællesskabet, og som leverer tjenesteydelser ad elektronisk vej som defineret i artikel 9, stk. 2, litra f), tredje led, til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, ud over den øvre grænse, der er fastsat i artikel 24, stk. 2a), skal lade sig momsregistrere i en medlemsstat, hvortil han leverer tjenesteydelser.

På grundlag af en rapport fra Kommissionen skal Rådet senest den 31. december 2003 tage denne bestemmelse op til fornyet overvejelse. Rådet træffer på forslag af Kommissionen med enstemmighed afgørelse om, hvilke ændringer det er nødvendigt at foretage.”

(c) Stk. 4, litra a), affattes således:

“a) Enhver afgiftspligtig person skal indgive en angivelse inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til en, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte andre perioder, der imidlertid ikke må overstige et år. Med forbehold af betingelser, som medlemsstaterne selv fastsætter, kan de tillade, at sådanne angivelser indgives ad elektronisk vej.”

(d) Stk. 6, litra a), affattes således:

“a) Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person indgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det foregående år. Denne angivelse skal ligeledes indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser. Med forbehold af betingelser, som medlemsstaterne selv fastsætter, kan de tillade, at sådanne angivelser indgives ad elektronisk vej.”

(6) I bilag H, kategori 7, ændres ordene “Radio- og tv-modtagelse.” til ordene: “Radio- og tv-modtagelse, herunder tv-radiospredningsvirksomhed i henhold til direktiv 89/552/EØF.”.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 2001. De underretter Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

*På Rådets vegne
Formand*

KONSEKVENSANALYSE

VIRKNINGERNE AF FORSLAGET PÅ ERHVERVSLIVET MED SÆRLIG HENVISNING TIL SMÅ OG MELLESTORE VIRKSOMHEDER (SMV'er)

FORSLAGETS BETEGNELSE

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for visse tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms).

DOKUMENTREFERENCENUMMER

FORSLAGENE

1. Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?

Der er alvorlige problemer med at anvende momsen korrekt for transaktioner, der indebærer levering af produkter i digital form over elektroniske net. Disse problemer kan kun løses ved at ændre Fællesskabets momslovgivning, hovedsageligt fordi transaktioner af den art slet ikke var forudset, da den gældende lovgivning blev opstillet, og de nuværende bestemmelser afspejler dette. De heraf følgende problemer har to sider. I første omgang kan der være tale om tab af skatteindtægter, hvilket ganske vis ikke er særligt markant i dag, men tabet vil sandsynligvis hurtigt vokse. For det andet, og det giver umiddelbart anledning til større bekymring, virker de nuværende regler diskriminerende for EU-virksomheder i forhold til erhvervsdrivende fra tredjelande og kan dermed forhindre udviklingen af e-handel i Fællesskabet. De betyder nemlig, at størstedelen af de digitale produkter, der sælges af en europæisk leverandør, bliver beskattet i Europa, selvom de sælges til en kunde i et tredjeland, hvorimod de samme produkter, når de sælges til en endelig forbruger i EU af en leverandør, der er etableret uden for EU, ikke bliver beskattet.

Det, der nu foreslås, er en ændring af de af bestemmelserne i sjette momsdirektiv, der omhandler leveringsstedet for tjenesteydelser, således at elektronisk leverede ydelser, der leveres til forbrug i EU, pålægges EU-moms, men når de leveres til forbrug uden for EU, er de fritaget for moms.

I forbindelse med ændringerne i beskatningsstedet foreslås der en række foranstaltninger, der skal gøre det lettere og mere enkelt for erhvervslivet at overholde de fiskale forpligtelser, de har. For de handlende er moms en afgift, som de selv skal angive, og som i høj grad er baseret på frivillig efterlevelse af

reglerne. Derfor må systemet være så ligetil som muligt, og de foreslåede foranstaltninger er udformet ud fra denne præmis.

Hvis der ikke gribes ind nu, vil det betyde at de nuværende bestemmelser yderligere underbygger den diskrimination, som EU-virksomheder er udsat for i forbindelse med e-handel.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?

- Hvilke erhvervssektorer berøres? Virksomheder, der driver online elektronisk handel.
- Hvilken størrelse virksomhed (hvor stor er andelen af små og mellemstore virksomheder)? Alle virksomhedsstørrelser.
- Er de berørte virksomheder koncentreret i bestemte regioner i Fællesskabet? Nej.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

For så vidt angår transaktioner mellem virksomheder (og de udgør op til 90% i værdi af onlinetransaktioner) vil implementeringen af disse ændringer ikke give særlige problemer, eftersom det er modtagerselskabet, der skal tage sig af de skattemæssige konsekvenser på grundlag af den fastlagte reverse charge-procedure (eller selvangivelse). Når det drejer sig om salg til private forbrugere, skal EU-leverandører allerede nu være registreret, og de vil derfor ikke blive pålagt nye forpligtelser. For at de nye regler skal kunne gennemføres inden for rammerne af det nuværende afgiftssystem, vil det imidlertid være nødvendigt, at leverandører fra lande uden for EU, der foretager levering af sådanne produkter til private forbrugere i EU, lader sig momsregistrere og fører momsregnskab over deres salg hertil.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

- For beskæftigelsen?
- Ved at stille erhvervsdrivende fra EU lige med andre erhvervsdrivende vil e-handlen kunne vokse i Fællesskabet og dermed skabe beskæftigelsesmuligheder.
- For investeringerne og oprettelsen af nye virksomheder?
- Resultatet kan kun være positivt.
- For virksomhedernes konkurrenceevne?
- De nuværende bestemmelser stiller helt klart EU-virksomheder dårligere i konkurrencemæssig henseende, især virksomheder, der leverer til private

forbrugere eller til kunder, der er etableret uden for EU. Forslaget skal afhjælpe dette.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Forslaget fritager specielt små leverandører fra lande uden for EU (med en omsætning i Fællesskabet på mindre end 100 000 EUR) Desuden kan bestemmelserne vedrørende momsregistrering og indgivelse af momsangivelser online give udgiftsbesparelser, som relativt set vil betyde mere for netop små virksomheder.

HØRING AF DE BERØRTE KREDSE

6. Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.

Under udarbejdelsen af forslaget var der omfattende høringer af erhvervslivet – både direkte med de berørte virksomheder og gennem repræsentative organisationer. Listen over parter, der er blevet hørt, er på over 100, og nogle af de vigtigste organisationer var Global Business Dialogue on Electronic Commerce, European Public Telecommunications Network Operators Association, Confédération Fiscale Européenne, Fédération des Experts Comptables Européens, International Communications Round Table, Federation of European Direct Marketing, UNICE, Eurocommerce, European Mortgage Federation, European Convergent Networks Association samt forskellige ad hoc-grupper som f.eks. Electronic Commerce Tax Study Group.

Reaktionerne har generelt været positive over for Kommissionens forslag. Det anses for at være den rigtige måde at tage problemet op på, men det blev fremført, at reglerne burde være så enkle at anvende som muligt, og at der skulle være så lidt bureaukrati som muligt.